

Istenlátás, tiszta szív és beszéd összetartoznak (I. rész)

Köszöntés: „Ha valaki istentisztelőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló. Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, [és] szeplő nélkül megtartani magát e világtól.” Jak 1:26-27.

Bibliaolvasás: Mert mindnyájan sokképpen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni. Íme a lovaknak szájába zabolát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, és az ő egész testüket igazgatjuk. Íme a hajók is, noha mily nagyok, és erős szelektől hajtatnak, mindazáltal igen kis kormánytól oda fordítatnak, ahová a kormányos szándéka akarja. Ezenképpen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Íme csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt! A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja élet [ünk] folyását, [maga] is lángba borítatván a gyehennától. Mert minden természet, vadállatoké, madaraké, csúszómászóké és vízieké megszelídíthető és meg is szelídített az emberi természet által: De a nyelvet az emberek közül senki sem szelídítheti meg; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes. Ezzel áldjuk az Istent és Atyát, és ezzelátkozzuk az embereket, akik az Isten hasonlatosságára teremtettek: Ugyanabból a szájból jó ki áldás és átok. Atyámfia, nem kellene ezeknek így lenni! Jak 3:2-10.

Ige: Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják. Máté 5:8.

Szeretet testvéreim! Ma a tiszta szív a beszéd és az Istenlátás egységéről igei tanítást hallani. Köztudott, hogy létünk és életünk általunk befolyásolhatatlan törvényeknek van alávetve. Ilyen törvény például a gravitáció törvénye, melyet, ha tudomásul veszünk és alkalmazkodunk hozzá, akkor még a javunkat is szolgálja, de ha ignoráljuk és nem számolunk vele, akkor ostoba és öngyilkos módon rohanunk a vesztünkbe! A látás és tiszta szív egysége, amiről az Úr a Hegibeszédében szólt, törvény. Törvény, hogy Isten meglátása csak tiszta szív által lehetséges. Hasonlóképpen törvény az is, amit Jakab apostol tanít a nyelv, vagy a beszédünk fékezhetetlenségéről. Posztulátumot jelent ki, mellyel azt állítja, hogy a nyelvet az emberek közül senki sem szelídítheti meg, sőt csak azt tudja beszélni a nyelv, ami a szívünkben úgy van, hogy annak teljességét uralja. Freud, akiről a „freudi elszólás” jelenségét elnevezték, ugyanezt az ősi igazságot konfirmálja és erősíti meg, azt tudni illik, hogy mondana ugyan teljesen mást az ember önmaga leplezéséért, de mihelyst elkezd beszélni, törvényszerű, hogy saját beszédével fogja leleplezni önmagát, mely által vagy jónak, vagy gonosznak fog bizonyulni.

Szentlélek, ki minden létezőt és élő, sőt még Isten mélységeit is vizsgálja¹, kezdetől fogva mondja és tanítja minden embernek, hogy a szív teljességéből szól a száj (Máté 12:34). Az ember szívére ellenben mindjárt ez után azonnal azt is mondja, hogy „az ember szívének gondolata gonosz az ő ifjúságától fogva” (1Mózes 8: 21) hiszen „szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz” (1Móze 6: 5). Mindennek következményeképpen, „minden test megrontotta az ő útját a földön” (1Móze 6: 12) oly annyira, hogy amikor az Úr letekint az emberek fiaira, hogy meglássa, van-e értelmes, Isten kereső, akkor a következő következtetésre jut:

„Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem. Nem tudják-e [ezt] mind a gonosztevők, akik megeszik az én népemet,

mintha kenyeret ennének, az Urat [pedig] segítségül nem hívják? Majd rettegnek rettegéssel, mert Isten az igaz nemzetséggel van!” Zsolt 14:3-5.

A múlt vasárnap az igazak nemzetségéhez tartozó Ábrahámról azt hallottuk, hogy ő látta az Ur, a mi Urunk napját. Az Igéből tudjuk, hogy Isten, barátjának nevezte őt és úgy szólt, beszélt vele, mint ember a barátjával. Ábrahám nem úgy látta Istent, amint van, hanem azt látta, amit ember Istennel kapcsolatosan önmagára vonatkozóan láthat, hiszen az apostol által szóló Szentlélek ezt mondja:

Az Istent soha senki nem látta²; az egyszülött Fiú, aki az Atya keblében van, az jelentette ki [őt]. Ján 1:18 Az Istent soha senki nem látta³: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az ő szeretete teljessé lett bennünk: Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk. És mi láttuk és bizonyoságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül. 1Ján 4:12-14.

Urunk Jézus Krisztus, aki az Atya kebléből mennyei Atyaként jelentette ki nekünk és bennünk Istent, a Hegyibeszédben boldogoknak mondja a tiszta szívűeket, mert számukra Isten megmutatkozik⁴, ők az Istent meglátják (Máté 5:8). Akik pedig boldogságukban boldognak látják az Istent, nem tehetik, hogy hallgassanak és ne tegyenek beszéddel és tettekkel tanúbizonyoságot róla! De valójában mi is ez az elhallgathatatlan boldogító látás?

Lukács Theofilusznak írja, hogy ez a látásra vonatkozó beteljesült ígéret a halottak közül feltámadt Krisztus, aki szenvedése után a Szentlélek által választott apostoloknak sok jel által, meg is mutatta, hogy ő él, hiszen negyven napon át jelent meg nekik, és az Isten országára tartozó dolgokról beszélt velük. Csel 1: 3.

Bennünket szerető Urunknak erre az ígéretére mi magunk is nemcsak számíthatunk, de meg is kell tennünk mindent, hogy örökségül bírjuk.

Istenlátás és tiszta szív, összefüggenek! Akik Krisztus által Atyjukként szeretik Istent, ezért az Úr által megígért látásért (ὀπτάνομαι) megtisztítják⁵ a szívüket.⁶ Hogyan?

Jézus ezt mondta a tanítványainak:

- „Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem és én is tibennetek!” Ján 15:3-4.

Az Isten Szentlélekkel prédikáltatott örök Igéje megtisztít bennünket is! Az Úr, amikor megragadta az igazak nemzetségéből való Ézsaiást, hogy teljes értékű, az élő Isten kezében hasznos és alkalmas prófétája legyen az Istennek, akkor Ézsaiás látta a Seregek Urának dicsőségét. Ő látott, mert Isten Igéje által tiszta szívű volt. Tiszta szíve által vitetett az élő és szent Isten jelenlétebe. Amikor tehát az Isten dicsőségében állt, ajkával a saját szíve teljességéből szólva így tett tanúbizonyoságot:

- „Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták⁷ szemeim!” Ézs 6:5.

Ézsaiás az élő Isten szent jelenlétében a Seregek Urát szentnek önmagát pedig tisztátalan ajkúnak látta és abban a szükséges szent vágyakozásában, amivel és amiben ő kész a teljes szívében megtisztulni. Örök törvény, hogy az Isten szent jelenlétében mindig van hova jobban megtisztulni! Ézsaiás esetébe is így történt, mert miközben mindezt átélte az Úr anygala tüzet vett a mennyei oltárról és Ézsaiás ajkához érintve megtisztította vele a prófétája szívét, vagyis őt magát a teljes valójában.

Az Isten látásra törekvő tiszta szív Ézsaiáshoz a mennyei oltár tisztítva megszentelő tüzet hozta el a szívébe és az ajkára, ő pedig készen állt ennek a megégetésnek a befogadására.

Istentiszteletünknek nem kevesebb a tétje, mint ez a megégetés, mert az istentiszteleti közösség a mi megtisztításunk műhelye.

Nincs számunkra sem más Isten jelenlét és Krisztus megmutatkozás! Készen állunk-e a mi Urunk ilyen égető tűz általi megjelenésére? Akarjuk-e, hogy megjelenvén meglássuk az Urat, amikor tudjuk, hogy szentsége tűzével megpróbál, megtisztít, megszentel, sőt átlényegít? Akarunk-e Isten országa dolgairól hallani és tanulni, ha ez a megtisztulásunk égető fájdalmával jár együtt? Akarjuk-e azt a jajveszékelést, amit Ézsaiás és mindenki átélt, akihez a Seregek Ura és a szent Isten egészen közel jött? Ha viszont rettegünk mindezekről, akkor vajon igaz-e az, hogy vágyakozunk Krisztus jelenlétére és ígért visszajövetelére?

Emlékezzünk Jézus szavaira, hogy egy esti órában miképpen jellemezte a tőle karnyújtásnyira álló tanítványait egy samáriai falu határán! Akkor megfordult és dorgálván ezt mondta nekik: „Nem tudjátok minémű lélek van tibennetek: Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa. Elmentek tehát egy más faluba.” Luk 9:55-56.

Mikor mondta ezt Jézus a tanítványainak, amikor már hulla fáradtak voltak és a megkérdettek nem akartak nekik szállást adni, pedig még csak egy nagyon keveset kellett volna Jézussal együtt túrniuk és kibírniuk a következő házig. Míg tehát Jézus ugyanolyan fáradt volt, mint ők, de békés és nyugodt, vele ellentétben bennük dúlt-fűlt az igazság. Milyen igazság? Az, amit sokszor magunk is így fogalmazunk meg:

- „Mindent megtettem érte, a lelkem adtam oda, és akkor ez a hála (...) Mégis, minek nézel engem? Majd én megmutatom!”

Urunk Jézus azt akarja, hogy ne ez az indulat legyen bennünk, hanem az övé! „Teljesítsétek be az én örömet, - mondja az apostol - hogy a Jézus Krisztuséval egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségéből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál. Ne nézze ki-ki a maga [hasznát], hanem mindenki a másokét is. Annak okáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, Aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy [ő] az Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén; mikor pedig olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig. Annak okáért az Isten is felmagasztalá őt, és ajándékoza neki oly nevet, amely minden név fölött való; Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és föld alatt valóké.” Fil 2:2-10.

Nincs szükségesebb és sürgetőbb tennivalónk az utolsó időknek eme utolsó napjaiban, mint szívünk tisztaságára törekednünk, arra, hogy Szentlélek belülről, a szívünket tisztítsa meg akkor a teljes emberi lényünk tiszta lesz. Megszentelt lesz a gondolkodásunk, a törekvéseink, a vágyaink, az akaratunk és nem utolsó sorban a beszédünk és mindezek következtében kibontakozó cselekedeteink is. Ez az egyetlen útja annak, hogy az emberek bennünket látva a mennyei Atyát dicsőítsék.

Láttuk, hogy szoros kapcsolat van a szív hajlandósága és a megértés, a megismerés között, mert, ha azt szeretjük a rossz és tisztátalan, nem ismerhetjük és nem érthetjük meg a jót. Ugyanakkor a szívünk is szennyes, ennek következtében pedig a lelkünk tükre a szemünk is homályos lesz, esélyünk sincs látni a szent Istent, ha rossz dolgok szeretete miatt tisztátalan a szívünk! Mekkora kiváltság, hogy gyarló és esendő voltunk ellenére mi már itt megláthatjuk Istent! Ha csak egy pillantást is vethetünk rá, az már a mennyország a földön!

A tiszta szívűek Krisztus Jézusban látják az Atyát. Látjuk Őt, igazságát, szeretetét, szándékát, felségét, szövetségét, valóban Őt magát látjuk a Krisztusban. De mindezt csak olyan mértékben fogjuk fel, amilyen mértékben (a hittel való engedelmisségünkkel) távol tartjuk a bűnt szívünkötől. Csak akik igazán kegyesen akarnak élni, azok mondhatják: "Szemem állandóan az

Úrra néz" (Zsolt 25,15). Mózes kívánsága: "Mutasd meg nekem dicsőségedet!" (2Móz 33,18) csak akkor teljesezhet be a mi életünkben is, ha megtisztítjuk magunkat minden vétectől. Akkor "olyannak fogjuk látni Őt, amilyen valójában. Ezért akiben megvan ez a reménység, megtisztítja magát" (1Jn 3,3).

Az Atyánkkal megtapasztalt közösség gyönyörűségé és a mennyei színről-színre látás reménysége sarkalljon bennünket arra, hogy tartsuk tisztán a szívünket és az életünket. Urunk, adj nekünk tiszta szívet, hogy már mostantól fogva láthassunk téged!"⁸ Ámen.

¹ Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. 1Kor 2:10.

² ὀράω (horaó) 1) néz, tekint, bámul; lát, megpillant, észrevesz 2) figyel, ügyel, vigyáz, gondja van rá, meglátogat 3) passzív alak: feltűnik, megjelenik, láthatóvá válik

³ θεάομαι (theomai) 1) néz, szemlél, bámul; színelőadást néz 2) lát, meglát 3) meglátogat

⁴ ὀπτάνομαι (optanomai) megjelenik, megmutatkozik (Csel 1:3).

⁵ ἁγνίζω (hagnidzó) 1) megtisztít (vízzel, tűzzel) 2) erkölcsi, szellemi értelemben megtisztít 3) LXX megszentel.

⁶ És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképpen Ő is tiszta. 1Ján 3:3.

⁷ ראָה (rá'áh) Kal 1) lát, néz, nézeget, szemlél, odanéz, odapillant, vár 2) meglát, észrevesz, észlel, megfigyel, (látomást) lát 3) lenéz vkiről vmit, elles vmit, megért, megismer, megtanul vmit 4) odanéz, odapillant, megpillant, rátekint (ti. kegyelemmel, jóindulattal), felnéz vkire (ti. tisztelettel tekint), benéz hozzá, meglátogat, megfigyel, les, ellát, gondoskodik, figyelemmel van iránta, figyelemmel kísér, megvizsgál 5) kiválaszt (szó szerint: kinéz magának), maga előtt lát (ti. mint okot vagy célt), észlel, érzékel, tapasztal (pl. nem lát halált stb.) Nifal 1) tűnik, látszik, láthatónak lenni 2) megjelenik, megmutatja magát, láthatóvá válik 3) gondoskodnak róla, gondoskodásban részesül Pual 1) láthatónak, érzékelhetőnek lenni (pl. sovány ember csontjai) Hifil 1) láttat, mutat, látnia enged, megtapasztalni enged 2) összpontosításra készlet Hofal 1) mutattatik, megmutattatik, láttatik, megláttatik Hitpaél 1) egymásra néz, farkasszemet néz.

⁸ C. H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza. Primó Kiadó-Evangéliumi Kiadó Budapest 1994. oldal 18.